

เครดิตคือคุณธรรม

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

พ.ย. ๓๔

R6018

ที่สหรัฐอเมริกา อาตมาไปประสบมา มีบ้านกระท่อมหลังหนึ่งอยู่กันสองสามีภรรยา มีบุตรธิดา ๓ คน สามีเป็นฝรั่ง ภรรยาเป็นคนไทย ลูกเรียนหนังสือเก่งและเป็นคนดี

สามีภรรยาคู่นี้ หมั่นสวดมนต์ไหว้พระ หมั่นเจริญพระกรรมฐาน หาเช้ากินค่ำ เพราะยากจนเงินทอง เมื่ออดีตชาติไม่ได้ทำทานมา แต่มีสติปัญญาสูง

เหมือนคนเจริญสติปัญญา ๔ มาแต่ชาติก่อน รำลึกชาติได้ แต่มาเกิดในบ้านคนจน จะชี้แจงเหตุผลดังต่อไปนี้

คนมีสติดี สัมผัสปัญญาดี เจริญกรรมฐานดี แต่ไม่ได้ทำทาน ไม่ได้ให้สวัสดิการ ไม่ได้ช่วยเหลือใครเลย มาในชาตินี้ เกิดมาเป็นลูกขอทานแต่มีปัญญา

ไปเกิดบ้านคนใจก็จริง แต่ว่ามีปัญญา มีสติดีตลอดเวลา เพราะเขาฝึกมา แต่เขาไม่ได้ทำทานการกุศลไว้ นี่แหละบุญกุศลจึงไม่เท่ากัน

บางคนมีเงินทองมากมาย แต่ไม่สามารถจะทำงานให้สำเร็จได้ ไร้ปัญญา เงินนั้นก็ช่วยไม่ได้ ลับไปผลาญเงินผลาญทองมากมายกายกองหมดเนื้อประดาตัว

บางคนมีสติปัญญา แต่เงินลงทุนไม่มี จำเป็นเหลือเกินต้องไปกู้ธนาคาร กู้ญาติพี่น้องมาลงทุน แต่เขา สวดมนต์ ไหว้พระ สวดอิติปิโส เท่าอายุ สวดธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหาภาฯ แล้วก็เจริญภาวนา เงินไหลนองทองไหลมา เพราะทำให้เขาเกิดปัญญา

ปัญญานี้แหละทำให้เกิดเงินได้ วิชาทำให้เกิดเป็นเงินเป็นทองได้ แต่คนที่ไร้วิชา ขาดเหตุผลแล้วนั้น ไม่สามารถจะเกิดเป็นเงินเป็นทองได้

เหมือนลูกเศรษฐีมีเงินมาก แต่ไร้ปัญญาขาดความคิด ไม่ซำเงินก็หมดไป เงินทองเป็นร้อยล้านก็หมดเนื้อประดาตัว มีเงินเป็นพันล้านก็เอาไว้ไม่ได้ เป็นเหตุผลเพราะกฎแห่งกรรมจากการกระทำของตน

สองสามีภรรยา หมั่นสวดมนต์ภาวนา ซื่อตรงต่อเวลา ซื่อตรงต่อหน้าที่ อเมริกาให้บัตรเครดิต สามารถซื้อของได้ในราคาเป็นร้อยดอลลาร์ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีสมบัติวัตถุอะไรเลย

เขามีใบประกันตัวอยู่ในสหรัฐฯ มานาน อาตมาถามฝรั่งคนหนึ่งว่า ทำไมคนนี้เป็นคนดีในสังคมของฝรั่ง ฝรั่งเศสให้บัตรเครดิตชื่อของได้ตั้งร้อยดอลลาร์ หรือพันดอลลาร์ก็สามารถจะซื้อได้ ฝรั่งคนนั้นตอบอาตมาว่า

“พระคุณเจ้า เขาพิจารณาครอบครัวนี้มา ๑๐ ปีแล้ว ไม่เคยเสียคำพูดเลย ทั้ง ๆ ที่เขาจน” ที่แรกฝรั่งก็ยังไม่ให้ ตอนหลังให้กันไป ๕๐๐ ดอลลาร์ พรุ่งนี้จะครบตามสัญญา วันนี้นำไปให้เขาแล้ว

อาตมาถามโยมสองคนสามีภรรยาว่า “โยม ไปเอามาจากไหน”

เขาตอบว่า “หลวงพ่อกับฉัน แลกเปลี่ยนกัน ฉันแลกที่สุต ฉันสามีภรรยาไม่เคยโกหกตัวเอง ผมใช้สติปัญญา ๔ แล้วพยายามทำตามหน้าที่ทำตามเวลา เตือนตัวเองถึงเทพเจ้า ผมฝันทุกครั้งว่าจะได้เงินจากไหน ถึงเวลาเขาก็มาช่วยผม เพื่อบ้างคนโน้นบ้าง คนนี้บ้าง แล้วผมก็เอาไปให้เขาทันเวลา”

แหม! อย่างนี้ชื่นใจ นี่แหละคือ สัจจะ “สัจจังเว อมตา วาจา” วาจาสัตย์เป็นวาจาที่ไม่ตาย เป็นจิตใจที่มั่นคง

คนมีเครดิต คือคนที่มีคุณธรรมพูดจริงทำจริง ชื่อสัตย์สุจริตเป็นนิจยัน ประหยัด ใฝ่มั่น หันหลังให้อบาย

อาตมาไปบ้านเขามา เป็นบ้านเล็ก ๆ สองสามีภรรยาอยู่ด้วยความสุข เหมือนพ่อเฒ่าเฒ่ากับภรรยาใจอยู่ปลายไร่ปลายนา เก็บผักบุงกลางนา เก็บสันตวากลางหนอง เอามาตองกิน สร้างความดีในไร่นา อยู่เย็นเป็นสุข สองสามีภรรยา คือ รจนากับสังข์ทอง

ตัวโง่คือทวารหก มีเงินเป็นพัน ๆ ล้าน หน้าโง่ แต่หาปลาหาเนื้อไม่เป็น สังข์ทองมีเครดิต มีคุณธรรมสูง พูดจริงทำจริง นึกเงินจะไหลนองนึกทองจะไหลมา

หากท่าน เสียสัจจะวาจา แล้วรับรองให้ท่านนึกสักปีหนึ่งก็จะไม่มา หหมดโอกาสและเวลาดังที่ได้ชี้แจงแสดงมา เป็นต้น

เครดิตอย่างไร เงินทองในบ้านไม่มีเลย เขาทำด้วยความซื่อสัตย์ แต่มีปัญญา เขาบอกว่า

“หลวงพ่อกะ ดิฉันสวดพุทธคุณเท่าอายุอย่างที่ท่านกล่าวมา ดิฉันไม่เคยรู้จักหลวงพ่อกะ ทรอก แต่หลานเขานำหนังสือมาให้ ดิฉันก็ทำตาม สอนพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากา สวดพระเจ้าชนะมาร แล้วก็สวดพุทธคุณเท่าอายุ อุ่นใจดี”

ตอนเช้าจะมีปัญญาที่จะต้องไปหาเงิน ตอนเช้าจะต้องไปทิศนี้ พรุ่งนี้จะต้องไปทิศนั้น จะเกิดสังหรณ์จิตให้ไปทางทิศนี้เถอะ จะไปรับจ้าง เลยไปถึงโรงแรมเกิดการคนขึ้นมา

คนนี้ก็เลยไปรับจ้างในโรงแรม เขาจ้างวันละ ๑๐๐ ดอลลาร์ ทำงานแทบตาย แล้วก็โกงไม่ให้เงิน

เขาก็ไม่ติดใจ เขาซื้อตรงต่อเวลาที่ทำงานได้ ก็พูดต่อหน้านายจ้าง เจ้าของโรงแรมว่า “ท่านจ้างข้าพเจ้าหนึ่งวันกับหนึ่งคืน ล้างถ้วยชามทำกิจการในบ้านของท่าน ท่านไม่ให้เงินข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ติดตามผล จะไม่ทวงถามท่านอีกต่อไป

ให้รู้ไว้ว่า ท่านไม่ให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้หมดหวัง จะไม่กลับมาทวงแล้ว ข้าพเจ้าขอฝากความหวังดีที่ข้าพเจ้าทำกับท่านไว้ ขอให้ท่านมีความเจริญในการค้าของท่านต่อไป

ข้าพเจ้าเสียแรงที่ช่วยท่านไป ข้าพเจ้าจะไม่เอากลับคืนมา และจะไม่ทวงถามเงินทองที่เป็นลูกจ้างท่าน ข้าพเจ้าทำเอาบุญ ขอท่านจงมีคุณประโยชน์ ร่ำรวยมหาศาล ข้าพเจ้าแสนจะจนเงินทอง แต่ข้าพเจ้าไม่จนจิตใจ ไม่จนคุณธรรม”

แล้วเขาก็ไม่สนใจ หมั่นสวดมนต์ ไหว้พระ เจริญสติปัญญาฐานสี่ เดินจงกรม ๑ ชั่วโมง นั่ง ๑ ชั่วโมง

สักประเดี่ยวนายห้างโทรศัพท์มาหาแล้ว บอกขอให้ไปพบ เขาจะมีการประชุมเดี๋ยวนี้ มีแขกเมืองมามากมาย ขอให้มาช่วยอีกสักครั้ง ถ้าเป็นโยมที่ไม่เคยนั่งกรรมฐานคงไม่ไป เพราะเพิ่งถูกโกงมา

แต่คนมีกรรมฐาน ในเมื่อเขามาขอร้อง กระทั่งที่ทราบดีว่าเขาโกงไม่ให้เงินทองเลย คนที่ไร้คุณธรรมจะไม่ไปอีกแล้ว จะไม่ไปทำงานให้เขาซ้ำใจ จะแข่งชกหักกระดุกเขาร้าไป

สองสามีภรรยา จุติรูปเทียนสวดมนต์ภาวนาและพาหุงมหากาจบ แม่เมตตาให้นายห้างไฮเตลนี้มีความเจริญรุ่งเรือง แล้วก็แต่งตัวสวยหรูไปช่วยโรงแรมต่อไป

เทพเจ้าทั้งหลายดลบันดาล คิดหามุมกลับ แหม! คนนี้ดีเหลือเกิน เราไม่ให้เงินก็ไม่โกรธ คิดว่าเขารู้จักหน้าที่ รู้จักการงาน รู้จักเหตุ รู้จักผล คนอื่นทำงานรับจ้างเอาแต่เงิน ไม่มีเหตุผล

แต่สองสามีภรรยาทำงานมีเหตุผล และไม่ทิ้ง ไม่ขี้ขางงาน ช่วยนายห้างเหมือนเป็นงานของตนเอง

นี่แหละบุญเกิดดลบันดาลทันที หันมุมกลับ ฝรั่งเศสก็โอเคโอเค คนนี้ดีมาก ข้าพเจ้าเห็นใจท่าน ลูกข้าพเจ้าโกงท่านเราเป็นผู้รู้

ในเวลากาลต่อมาเศรษฐกิจผู้นั้นเกิดทุกข์ ถูกจับ จะด้วยเหตุผลประการใดก็ไม่ทราบ สองสามีภรรยาจึงได้ให้เหตุผลส่งภาษาฝรั่งไปว่า

“นี่แหละนายห้าง ต้องทำอารมณ์อย่างนี้ ท่านนายห้างชนะแน่ ๆ”

ฝรั่งที่ขี่โกงกลับทำอารมณ์ได้ผล เพราะคนที่แนะนำถึงแม้จะยากจนเงินทอง แต่ความจริงเขามีเครดิต ไม่เคยโกง

นี่แหละญาติโยมที่รักทั้งหลาย ถ้าใครโกงเงินโกงทองไป ดีใจเถอะ ให้เขาเถอะ ปลงให้มันตก เหมือนอย่างคนยากจนสองสามภรรยา

แต่หมายเหตุท้ายเขาบอกว่า

“มิให้เขาโกง ดีกว่าเราไปโกงเขามา มิให้เขาลักไป ดีกว่าเราไปลักเขามา นี่ซิเครดิตโยมทำได้หรือยัง ถ้ายังทำไม่ได้ก็ทำต่อไป ให้จิตตั้งใจถึง

สองสามภรรยาไม่เคยลืมนบุญคุณที่ไปทานข้าวของเขา คือคิดในแง่ดีเห็นว่าคนโกงไม่ยอมอยากเสียเงิน นี่ซิบริสุทธิ์คือ เครดิต เครดิตก็คือคุณธรรม คุณธรรมได้แก่กุศล

กุศลได้มาจากเหตุผล เหตุผลได้มาจากบุญส่งกุศลช่วย ถึงคราวม้วยไม่ม้วยมรณา นี่ประสพการณ์ของอาตมาเอง

สองสามภรยานั้นก็ไปช่วยเสร็จ เขาขอบอกขอบใจ ฝรั่งบอกว่า เราไม่ได้คุณ เราลำบากแน่ แล้วก็นำรางวัลออกมาให้เงินมาก และซื้อทองคำให้

ดูซิ โยมคิดทุกคน สองสามภรรยาจะรับหรือไม่รับ เขาบอกให้มาช่วย ไม่ได้มาจ้าง เขาให้มาช่วย เพราะมีความจำเป็นทั้ง ๆ ที่รุ่นก่อนโกงเขาไปแล้ว

สองสามภรรยาขอบคุณขอบใจบอกว่า “ข้าพเจ้าไม่ขอรับ”

เขาก็ถามว่า “ทำไมไม่รับเพราะเหตุใด”

สองสามภรรายก็บอกว่า “ท่านโทรทัศน์บอกให้ข้าพเจ้ามาช่วยใช่ไหม? ไม่ได้จ้าง ถ้าจ้างข้าพเจ้าจะขอรับเงิน แต่ข้าพเจ้ามีน้ำใจกับท่าน เห็นท่านมีบุญคุณกับข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าอยู่ตรงนั้นได้ เพราะท่านเจ้าของโฮเต็ลไปช่วยหาให้ข้าพเจ้า”

ข้าพเจ้าไม่ลืมนพระคุณเลย ข้าพเจ้าจะไม่ขอรับค่าจ้างรางวัลแต่ประการใด

เจ้าของโฮเต็ล สามภรรยาพร้อมด้วยลูกหลาน ก็ตื่นตื่นน้ำตาไหลนองออก ซึ่งใจมาก แล้วก็พูดส่งภาษากันว่า

“เราไม่น่าโกงเขา เราไม่ให้ เขาก็ไม่โกรธ เราไม่รู้จะไปเรียกใครมา คนนี้เคยเป็นคนเก่า ฐานะร่ำรวยดี แต่ทำไมเขาไม่โกรธที่เราไม่ให้เงินเขา เขาเป็นคนดีที่สุด มีเครดิต”

เขาเลยเสนอรัฐบาล เสนอสำนักงานเทศมนตรี แล้วเสนอความดีของคนนี้ไป

อยู่ได้สองวัน เจ้าของโฮเทลก็นำรางวัลไปให้ที่บ้านอีก เขาก็รับไว้ รุ่งขึ้นอีกวันเขาก็เอามาคืน

เขาบอกว่า “ข้าพเจ้าไม่ได้รับจ้างท่านนะ ให้มาช่วย ไม่ได้จ้าง” เจ้าของโรงแรมเลยซึ่งตั้งแต่นั้นมา

ท่านพี่น้องทั้งหลาย ชื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน เลย์ได้บัตรเครดิต ไปรูดตรงไหน ไปแลกเปลี่ยนโฮเทลไหนได้ทั้งนั้น

สามีกรรยาคุณนี่มีไม่ช่วย ร้อนถึงเทพเจ้า ฟาดินทั้งหลายช่วยหมด ลูก ๆ ๓ คน เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ เพราะต้องมีเครดิตต้องมีเส้นสาย

เลยนำบัตรไปยื่นต่ออธิการ อธิการสั่งประชุมกรรมการศึกษา เห็นบัตรเครดิต บอกโอเค เขารับเข้ามหาวิทยาลัยหมด แล้วเรียนเก่งด้วย ไปไหนก็มีคนนับหน้าถือตา

โฮเทลฝรั่งคนนี้รวยทองคำในลอสแอนเจลิส เขาซื้อพวกแขกดำไว้เป็นเมืองทองคำทั้งนั้นเลย ยังจะขุดได้อีกมาก มันอยู่ใต้ดิน

ตรงกับที่พระพุทธเจ้าสอนมา ทรัพย์ในดินสินในน้ำ ใครทำใครได้